

EBA/GL/2023/02

21.2.2023

Suunised (läbi vaadatud)

hoiuste tagamise skeemidesse tehtavate osamaksete arvutamise meetodite kohta vastavalt direktiivile 2014/49/EL, millega tunnistatakse kehtetuks ja asendatakse suunised EBA/GL/2015/10

1. Vastavus- ja aruandluskohustused

Suuniste staatus

1. Käesolev dokument sisaldab määruse (EL) nr 1093/2010¹ artikli 16 kohaselt väljastatud suuniseid. Määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16 lõike 3 alusel peavad pädevad asutused ja finantseerimisasutused võtma mis tahes meetmeid, et suuniseid järgida.
2. Suunistes esitatakse EBA seisukoht nõuetekohase järelevalvetava kohta Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemis ehk kuidas tuleks liidu õigust konkreetses valdkonnas kohaldada. Määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 4 punktis 2 määratletud pädevad asutused, kelle suhtes suuniseid kohaldatakse, peaksid neid järgima, kaasates need sobival viisil oma tavadesse (nt muutes oma õigusraamistikku või järelevalveprotsesse), ka siis, kui suunised on ette nähtud eelkõige finantseerimisasutustele.

Aruandluskohustus

3. Määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16 lõike 3 kohaselt peavad pädevad asutused teatama EBA-le kuupäevaks 11.09.2023, kas nad järgivad või kavatsevad järgida käesolevaid suuniseid, või vastasel juhul mittejärgimise põhjused. Kui selleks tähtajaks teadet ei saada, peab EBA pädevat asutust nõudeid mitte täitvaks. Teated tuleks saata EBA veebilehel avaldatud vormil, märkides viite EBA/GL/2023/02. Teate peaksid saatma isikud, kes on asjakohaselt volitatud esitama oma pädeva asutuse nimel nõuete järgimise teateid. Nõuete järgimise staatuse mis tahes muutusest tuleb EBA-le teada anda.
4. Kooskõlas EBA määruse artikli 16 lõikega 3 avaldatakse teated Euroopa Pangandusjärelevalve veebilehel.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

2. Sisu, reguleerimisala ja mõisted

Sisu

5. Käesolevate suunistega täidetakse EBA-le direktiivi 2014/49/EL² (hoiuste tagamise skeemi direktiiv) artikli 13 lõike 3 alusel antud volitust esitada suunised, et täpsustada hoiuste tagamise skeemidesse tehtavate osamaksete arvutamise meetodeid.

Reguleerimisala

6. Käesolevaid suuniseid kohaldatakse seoses hoiuste tagamise skeemi liikmesasutuste riskipõhiste osamaksete arvutamise meetodite arendamisega.
7. Pädevad asutused peaksid koostöös määratud asutustega tagama, et hoiuste tagamise skeemid kohaldavad käesolevaid suuniseid oma liikmesasutuste riskipõhiste osamaksete arvutusmeetodite arendamisel ja nimetatud arvutusmeetodite heakskiitmisel kooskõlas hoiuste tagamise skeemi direktiivi artikli 13 lõikega 2.
8. Kui pädevad asutused koostöös määratud asutustega vastutavad arvutusmeetodi arendamise ja/või kohaldamise eest, peaksid nad kohaldama käesolevate suuniste sätteid.
9. Suuniseid ei kohaldata kolmandate riikide krediidasutuste filiaalide suhtes. Sellele vaatamata võivad pädevad asutused koostöös määratud asutustega otsustada kohaldada käesolevaid suuniseid ka kolmandate riikide filiaalide suhtes.

Adressaadid

10. Käesolevad suunised on adresseeritud hoiuste tagamise skeemidele, pädevatele asutustele ja määratud asutustele, nagu on määratletud hoiuste tagamise skeemi direktiivi artikli 2 lõike 1 punktides 1, 17 ja 18 (ning nagu on viidatud määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 4 lõike 2 punktides i ja iv).

Mõisted

11. Kui ei ole sätestatud teisiti, on kõigil hoiuste tagamise skeemi direktiivis kasutatud ja määratletud mõistetel sama tähendus ka käesolevates suunistes. Lisaks kasutatakse käesolevates suunistes järgmisi mõisteid.

Arvutusmeetod	– meetod, millega hoiuste tagamise skeemi liikmesasutused arvutavad hoiuste tagamise skeemi tehtavad osamaksed.
Hoiuste tagamise skeemi sekkumine	– hoiuste tagamise skeemi võetav mis tahes meede, mis nõuab hoiuste tagamise skeemi vahendite kasutamist, et täita oma kohustusi kaitsta

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/49/EL hoiuste tagamise skeemide kohta (uuesti sõnastatud) (ELT L 173, 12.6.2014, lk 149).

	tagatud hoiuseid kooskõlas hoiuste tagamise skeemi direktiivi artikliga 11. Need on muu hulgas hoiustajatele tagasimaksete tegemine pärast liikmesasutuse maksejõuetust, hoiuste tagamise skeemi makse kriisilahenduse rahastamisse, kapitalisüsti tegemine, makseraskustes või maksejõuetule asutusele garantii andmine või selle kohustuste ülevõtmine, et ennetada selle maksejõuetust, või alternatiivsed meetmed, et säilitada hoiustajate juurdepääs tagatud hoiustele.
Järelevalvelise läbivaatamise ja hindamise protsess (SREP)	– direktiivi 2013/36/EL ³ artiklis 97 kirjeldatud järelevalvelise läbivaatamise ja hindamise protsess, mida on täpsemalt kirjeldatud EBA suunistes järelevalvelise läbivaatamise ja hindamise protsessi ning järelevalvelise stressitestimise ühiste menetluste ja meetodikate kohta kooskõlas direktiiviga 2013/36/EL.
Kvalifitseeritud likviidsed käibevahendid	– nagu on määratletud EBA suunistes hoiuste tagamise skeemide likviidsete käibevahendite piiritlemise ja aruandluse kohta (EBA/GL/2021/17), avaldatud 17. detsembril 2021.
Liikmesasutus	– konkreetse hoiuste tagamise skeemi liikmeks olev krediidasutus, nagu on määratletud määruse (EL) nr 575/2013 ⁴ artikli 4 lõike 1 punktis 1.
Muud likviidsed käibevahendid	– nagu on määratletud EBA suunistes hoiuste tagamise skeemide likviidsete käibevahendite piiritlemise ja aruandluse kohta (EBA/GL/2021/17), avaldatud 17. detsembril 2021.

3. Rakendamine

Kohaldamiskuupäev

12. Suuniseid kohaldatakse alates 3. juulist 2024. Adressaadid võivad suuniste EBA/GL/2015/10 asemel kohaldada käesolevaid suuniseid juba enda valitud varasemal kuupäeval, pärast suuniste EBA veebilehel kõigis ELi ametlikes keeltes avaldamise kuupäeva (suuniste väljaandmise kuupäev).

Kehtetuks tunnistamine

13. Suunised EBA/GL/2015/10 tunnistatakse kehtetuks alates käesolevate suuniste kohaldamise kuupäevast. Suuniste EBA/GL/2021/17 punkt 21 kustutatakse alates käesolevate suuniste kohaldamise kuupäevast.⁵

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ.

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013, mis käsitleb krediidasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ja millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

⁵ Hoiuste tagamise skeemide likviidsete käibevahendite piiritlemise ja aruandluse EBA suuniste (EBA/GL/2021/17) punkt 21 sisaldub nüüd käesolevate suuniste punktis 17.

4. Hoiuste tagamise skeemidesse tehtavate osamaksete arvutamise meetodite arendamise suunised

4.1. Arvutusvalem

14. Hoiuste tagamise skeem peaks kehtestama liikmesasutuse i regulaarsed osamaksed järgmise valemiga.

$$C_i = CR \cdot ARW_i \cdot CD_i \cdot \mu$$

kus

C_i	=	liikmesasutuse i perioodiline osamakse
CR	=	osamakse määr (konkreetsel perioodil kõigi liikmesasutuste jaoks sama)
ARW_i	=	liikmesasutuse i summaarne riskikaal
CD_i	=	liikmesasutuse i tagatud hoiused
μ	=	korreerimiskoeffitsient (konkreetsel perioodil kõigi liikmesasutuste jaoks sama)
i	=	liikmesasutus, kus i on vahemikus 1...n.

4.2. Osamakse määr (CR)

15. Hoiuste tagamise skeem peaks määrama osamakse määra vähemalt kord aastas. Konkreetse perioodi osamakse määr peaks olema järgmine:

$$CR = \frac{\text{perioodiline sihttase}}{\sum_{i=1}^n CD_i}$$

16. Hoiuste tagamise skeem peaks määrama vähemalt perioodilise sihttaseme, lähtudes järgmise valemi tulemusest, kus nimetaja peab olema vähemalt 1:

$$(\text{minimaalne}) \text{ perioodiline sihttase} =$$

minimaalne sihttase – kvalifitseeritud likviidsed käibevahendid (QAFM) järelejäänud perioodide arv kuni minimaalse sihttaseme saavutamiseni kooskõlas hoiuste tagamise skeemi direktiivi artikli 10 lõikega 2

17. Kui hoiuste tagamise skeemil on täitmata kohustus ja arvestades punkti 16 kohast miinimumnõuet, peaks hoiuste tagamise skeem kehtestama perioodilise sihttaseme, et koguda
-

piisavalt osamakseid tulevikku suunatud viisil, nii et tulenevate kvalifitseeritud likviidsete käibevahendite (QAFM) ja muude likviidsete käibevahendite (muud AFM) tasemetest piisaks täitmata kohustuste täitmiseks kohe nende kohustuste tähtpäeval ja sihttaseme saavutamiseks tähtajaks, mis on sätestatud hoiuste tagamise skeemi direktiivi artikli 10 lõikes 2. Perioodilise sihttaseme kehtestamisel peaks hoiuste tagamise skeem tagama järgmised kaks elementi:

- a. kohustuse ettenähtav täitmine ei põhjusta punkti 16 kohaldamisest tuleneva kvalifitseeritud likviidsete käibevahendite rahastamisskeemi eiramist, ja
 - b. ajaks, kui sihttase tuleb uuesti saavutada hoiuste tagamise skeemi direktiivi artikli 10 lõike 2 kohaselt, ei vähenda kohustuse ettenähtav täitmine iseenesest hoiuste tagamise skeemi kvalifitseeritud likviidsete käibevahendite kogumit alla sihttaseme.
18. Hoiuste tagamise skeem võib kehtestada perioodilise sihttaseme, mis on suurem kui punktis 16 nõutav miinimum, näiteks et kajastada liikmesasutuste tagatud hoiuste kogumi eeldatavat muutumist.
19. Arvestades punkte 16, 17 ja 18, peaks hoiuste tagamise skeem kehtestama perioodilise sihttaseme, et jaotada perioodilised osamaksed perioodi vältel võimalikult ühtlaselt, et saavutada hoiuste tagamise skeemi sihttase.
20. Pädev asutus võib koostöös määratud asutusega lubada hoiuste tagamise skeemil kehtestada punktis 16 nõutud miinimumist madalama perioodilise sihttaseme, kui ta järeldeb, et madalama perioodilise sihttaseme määramine vastab hoiuste tagamise skeemi direktiivi artikli 10 lõike 2 neljandas lõigus sätestatud tingimustele ja see ei põhjusta olukorda, et hoiuste tagamise skeem ei täida nõuet saavutada minimaalne sihttase sama direktiivi artikli 10 lõikes 2 sätestatud tähtpäevaks. Kui pädev asutus lubab hoiuste tagamise skeemil kehtestada madalama perioodilise sihttaseme, võib ta koostöös määratud asutusega võtta arvesse liikmesasutuste tagatud hoiuste kogusumma eeldatavat muutumist.
21. Pädev asutus võib koostöös määratud asutusega soovitada hoiuste tagamise skeemil kehtestada punktis 16 nõutud miinimumist kõrgem perioodiline sihttase, kui ta järeldeb, et kõrgema perioodilise sihttaseme kehtestamine vastab hoiuste tagamise skeemi direktiivi artikli 10 lõike 2 neljandas lõigus sätestatud tingimustele, ning kajastab liikmesasutuste tagatud hoiuste kogusumma eeldatavat arengut, kui ta kehtestab kõrgema perioodilise sihttaseme.
22. Kui hoiuste tagamise skeem nõuab sisse erakorralisi *ex post* osamakseid vastavalt hoiuste tagamise skeemi direktiivi artikli 10 lõikele 8, peaks hoiuste tagamise skeem selle asemel määrama osamakse määra järgmise valemiga:

CR

$$= \frac{\text{nõutav rahastamine kooskõlas(8) hoiuste tagamise skeemi direktiivi artikli 10 lõikega 8}}{\sum_{i=1}^n CD_i}$$

4.3. Tagatud hoiused (CD)

23. Seoses hoiuste tagamise skeemi direktiivi artikli 7 lõikega 3, kui liikmesasutus ei määra tagatud hoiuste täpset summat tulusaaja kontodel või sellistel kontodel tagatud hoiuste maksimaalset võimalikku summat, peaks hoiuste tagamise skeem eeldama, et osamaksete arvutamisel on kaetud kõik toetusesaaja kontodel olevad vahendid. Kui liikmesasutus esitab sellistel kontodel tagatud hoiuste täpse summa või soodustatud kontodel olevate tagatud hoiuste maksimaalse võimaliku summa, peaks hoiuste tagamise skeem neid näitajaid arvestama liikmesasutuse osamaksete arvutamisel. Pädev asutus peaks koostöös määratud asutusega määrama, mis teavet on vaja, et arvestada tagatud hoiuste täpset summat või välja selgitatud maksimaalset võimalikku summat vahendite saaja kontol. Hoiuste tagamise skeem peaks igal juhul suutma välja selgitada tagatud hoiuste maksimaalse võimaliku summa, kui talle on teada isikute arv, kellel on täielik õigus makse saaja kontol hoitavatele summadele, korrutades selle arvu hoiuste tagamise skeemi direktiivi artikli 6 kohase hoiuste tagamise ulatusega. Hoiuste tagamise skeem võib kajastada ajutiselt suuri saldosid, et välja selgitada tagatud hoiuste maksimaalne võimalik summa.
24. Hoiuste tagamise skeemi tehtavate osamaksete arvutamisel peaks hoiuste tagamise skeem muudel juhtudel, kui konkreetse üksikhoiuse kõlblikkus ja kaetus on praktikas ebakindel, eeldama, et hoiused on tagatud. Hoiuste tagamise skeem võib hoiuste tagamise skeemi fondi tehtavate osamaksete arvutamisel hõlmata ajutisi suuri saldosid.

4.4. Korrigeerimiskoeffitsient (μ)

25. Hoiuste tagamise skeem peaks arvutama korrigeerimiskoeffitsiendi μ järgmise valemiga:

$$\mu = \frac{\sum_{i=1}^n CD_i}{\sum_{i=1}^n ARW_i \cdot CD_i}$$

4.5. Summaarse riskikaalu (ARW) arvutamine

26. Hoiuste tagamise skeem peaks määrama liikmesasutusele i summaarse riskikaalu selle asutuse summaarse riskiskoori alusel.
27. Hoiuste tagamise skeem peaks summaarse riskiskoori (ARS) arvutamiseks summeerima liikmesasutuse iga näitaja individuaalsed riskiskoorid (IRS), korrutades iga individuaalse riskiskoori asjakohase riskinäitaja kaaluga (IW).
28. Hoiuste tagamise skeem peaks arvutama individuaalsed riskiskoorid asjakohaste riskinäitajate alusel.

(i) Riskikategooriad ja riskinäitajad

Riskikategooriad

29. Hoiuste tagamise skeem peaks arvutama iga liikmesasutuse summaarse riskikaalu, lähtudes riskinäitajate kogumist, mis pärineb igast järgmisest viiest riskikategooriast:

- a. Kapital: näitajad peaksid kajastama liikmesasutuse kahjumikatmisvõimet.
- b. Likviidsus ja rahastamine: näitajad peaksid mõõtma liikmesasutuse võimet täita lühi- ja pikaajalisi kohustusi, kui need kuuluvad tasumisele, ilma et see kahjustaks tema finantsseisundit.
- c. Varade kvaliteet: näitajad peaksid mõõtma, kui palju tekib liikmesasutusele tõenäoliselt krediidikahju.
- d. Ärimudel ja juhtimine: näitajad peaksid mõõtma riski, mis tuleneb liikmesasutuse või investeerimisühingu praegusest ärimudelist ja strateegilistest kavadest, tema sisejuhtimisest ja sisekontrolli kvaliteedist.
- e. Võimalik kahju hoiuste tagamise skeemile: näitajad peaksid kajastama hoiuste tagamise skeemi võimalikku kahju, mis tuleneb hoiuste tagamise skeemi sekkumisest ja millest hoiuste tagamise skeem tõenäoliselt ei taastu.

Riski põhinäitajad

Hoiuste tagamise skeem peaks igas riskikategoorias hõlmama riski põhinäitajaid, mis on eritletud arvutusmeetodis (

30. tabel 1). Erandina võivad pädevad asutused koostöös määratud asutustega välistada või lubada hoiuste tagamise skeemil välistada krediidasutuste konkreetsete tüüpide korral teatud põhinäitaja, kui põhjendatakse, et näitajat ei saa kasutada krediidasutuste õiguslike omaduste või järelevalvekorra tõttu.
31. Kui pädevad asutused koostöös määratud asutustega või hoiuste tagamise skeem kõrvaldavad konkreetset tüüpi liikmesasutuse riski põhinäitaja, peaksid nad kasutama kõrvaldatud näitaja asemel kõige asjakohasemat asendusnäitajat. Nad peaksid tagama, et riskid, mille tekitab krediidasutus hoiuste tagamise skeemile, kajastuvad muudes kasutatavates näitajates. Nad peaksid arvestama ka vajadust tagada võrdsed võimalused muudele liikmesasutustele, mille jaoks saab kõrvaldatud näitajat kasutada.
32. Hoiuste tagamise skeem peaks põhinäitajana kohaldama kas kapitali kattekordaja või esimese taseme põhiomavahendite suhtarvu.

Tabel 1. Riski põhinäitajad

Näitaja nimetus	Valem/kirjeldus	Märk
1. Kapital		
1.1. Finantsvõimenduse määr	Finantsvõimenduse määr, nagu on sätestatud määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 429	(–) Suurem väärtus näitab väiksemat riski
1.2.a Esimese taseme põhiomavahendite suhtarv (CET1 suhtarv)	CET1 suhtarv vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 2 punktile a	(–) Suurem väärtus näitab väiksemat riski
1.2.b Kapitali kattekordaja	<p><u>Tegelik CET1 suhtarv</u> või <u>Nõutav CET1 suhtarv</u> <u>Tegelikud omavahendid</u> <u>Nõutavad omavahendid</u></p> <p>kus „omavahendid“ – nagu on sätestatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõikes 118; „nõutav CET1“ ja „nõutavad omavahendid“ – krediitiasutuse esimese taseme põhiomavahendid ja omavahendite nõuete kogusumma vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artiklile 92, direktiivi 2013/36/EL artikli 104 lõike 1 punktile a ja artikli 128 lõikele 6.</p>	(–) Suurem väärtus näitab väiksemat riski
2. Likviidsus ja rahastamine		
2.1. Likviidsuskattekordaja (LCR)	Likviidsuskattekordaja, nagu on sätestatud määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 412	(–) Suurem väärtus näitab väiksemat riski
2.2. Stabiilse netorahastamise kordaja (NSFR)	Stabiilse netorahastamise kordaja, nagu on määratletud määruse (EL) nr 575/2013 artiklites 428a–428az	(–) Suurem väärtus näitab väiksemat riski
3. Vara kvaliteet		
3.1 Viivislaenude (NPL) suhtarv	Viivislaenude suhtarv, nagu on sätestatud komisjoni rakendusmääruse (EL) 2021/451 ⁶ artikli 11 lõike 2 punkti g alapunktis ii	(+) Suurem väärtus näitab suuremat riski

⁶ Komisjoni 17. detsembri 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2021/451, milles sätestatakse tehnilised standardid Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 kohaldamiseks seoses krediitiasutuste ja investimisühingute järelevalvelise aruandlusega ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus (EL) nr 680/2014.

4. Ärimudel ja juhtimine		
4.1. Koguriskipositsiooni ja koguvara suhe	<p style="text-align: center;"><u>Koguriskipositsioon (TREA)</u> Koguvara</p> <p>kus „koguriskipositsioon“ – nagu on sätestatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikes 3</p> <p>Hoiuste tagamise skeemid võivad rakendada liikmesasutustele eri kalibreerimisi, kasutades sisereitingute meetodit või riskiga kaalutud vara arvutamise standardmeetodeid</p>	(+) Suurem väärtus näitab suuremat riski
4.2 Varade tootlus (RoA)	<p style="text-align: center;"><u>Netotulu</u> Koguvara</p> <p>Hoiuste tagamise skeemid peaksid arvutama varade tootluse vähemalt 2 aasta keskmisena, et vältida ühekordsete sündmuste hõlmamist ja osamaksete protsüklilisust.</p>	(-)/(+) Üldiselt näitavad suuremad väärtused väiksemat riski, kuid liiga suured väärtused võivad näidata ka suurt riski
5. Võimalik kahju hoiuste tagamise skeemile		
5.1. Tagatud hoiused / koormamata vara	<p style="text-align: center;"><u>Tagatud hoiused</u> Koormamata vara</p> <p>kus „koormamata vara“ on määratletud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 411 lõikes 5.</p>	(+) Suurem väärtus näitab suuremat riski

Täiendavad riskinäitajad

33. Lisaks riski põhinäitajatele võib hoiuste tagamise skeem määratleda ja kasutada täiendavaid riskinäitajaid, mis on asjakohased liikmesasutuste riskiprofiili erinevuste määramisel.
34. Kui liikmesriik on õigusaktidega kehtestanud teatud allsektorisse kuuluvatele krediidasutustele piirangud viisil, mis vähendab oluliselt hoiuste tagamise skeemi sekkumise tõenäosust, võib hoiuste tagamise skeem vastavalt hoiuste tagamise skeemi direktiivi artikli 13 lõike 1 teisele lõigule vähendada madala riskitasemega sektorisse kuuluvate liikmesasutuste osamakseid, lisades täiendava riskinäitaja, kui pädev ja määratud asutus on seda lubanud koostöös pärast hoiuste tagamise skeemiga konsulteerimist empiiriliste elementide alusel, mis näitavad, et nendes madala riskiga sektorites on olnud hoiuste tagamise skeemi sekkumine järjepidevalt väiksem kui muudes sektorites.
35. Hoiuste tagamise skeem võib vähendada sellise liikmesasutuse osamakseid, kes on osa krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemist vastavalt hoiuste tagamise skeemi direktiivi artikli 13 lõike 1 kolmandale lõigule, lisades arvutusmeetodisse täiendava riskinäitaja. Krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi liikmesuse näitaja peaks kajastama täiendavat maksevõime- ja likviidsuskaitset, mida skeem pakub liikmesasutusele. Selleks peaks täiendav riskinäitaja mõõtma krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi

eelrahastamise vahendite summat, mis on viivitamata kättesaadav nii rekapitalizeerimise kui ka likviidsuse rahastamise eesmärgil. See võib hõlmata ka taotluse korral sissenõutavaid täiendavaid rahastamiskohustusi, mis on tagatud krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi liikmete hoitavate likviidsusreservidega. Et hinnata, kas need eelfondid on piisavalt suured, et pakkuda sellele liikmesasutusele usaldusväärset ja tõhusat toetust, peaks hoiuste tagamise skeem kehtestama need krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi liikmesasutuse suuruse järgi.

Nõuded riskinäitajatele

36. Hoiuste tagamise skeem peaks arvutusmeetodis kasutama riskinäitajaid, mis hõlmavad piisavalt laia riskiallikate spektrit. Kui hoiuste tagamise skeem valib täiendavaid näitajaid, võivad need muu hulgas hõlmata rahapesu riske, halba valitsemist või kliendipõhise lähenemise toimikute halba kvaliteeti.
37. Hoiuste tagamise skeemi riskinäitajate valik peaks olema kooskõlas riskijuhtimise parimate tavade ja kehtivate usaldatavusnõuetega.
38. Hoiuste tagamise skeem peaks kasutama iga liikmesasutuse jaoks riskinäitajate väärtusi, mis on arvutatud individuaalselt.
39. Samas peaks hoiuste tagamise skeem arvutama riskinäitajate väärtuse konsolideeritud tasandil, kui liikmesriik kasutab direktiivi 2014/49/EL artikli 13 lõikes 1 sätestatud võimalust lubada, et keskasutuse ja selle keskasutusega püsivalt seotud krediidasutuste suhtes (nagu on osutatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 10 lõikes 1) kohaldatakse keskasutuse ja sellega seotud krediidasutuste jaoks tervikuna konsolideeritud alusel määratud riskikaalu.
40. Kui liikmesasutusele on tehtud erand kapitali- ja/või likviidsusnõuete täitmisest kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artiklitega 7, 8 või 21, peaks hoiuste tagamise skeem arvutama vastavad kapitali-/likviidsusnäitajad konsolideeritud või allkonsolideeritud tasandil.
41. Konkreetse perioodi jaoks riskinäitajate väärtuste arvutamiseks peaks hoiuste tagamise skeem kasutama järgmist:
 - a. kasumiaruande positsioonide väärtus aruandeperioodi lõpus;
 - b. bilansi kuuluvate positsioonide korral aruandeperioodi lõpu väärtuse ja eelmise aruandeperioodi lõpu väärtuse keskmine.

(ii) Riskinäitajate ja kategooriate osakaalud

42. Hoiuste tagamise skeem peaks määrama kõigi osamaksete arvutamise meetodi riskinäitajate osakaalud nii, et nende summa on 100%.

43. Konkreetsete riskinäitajate osakaalude määramisel tuleks säilitada riskikategooriate ja riski põhinäitajate minimaalsed osakaalud, mis on esitatud tabelis (Tabel 2).

Tabel 2. Riskikategooriate ja riski põhinäitajate minimaalsed osakaalud

Riskikategooriad ja riski põhinäitajad	Minimaalsed osakaalud
1. Kapital	20%
1.1. Finantsvõimenduse määr	10%
1.2. Esimese taseme põhiomavahendite suhtarv või kapitali	10%
2. Likviidsus ja rahastamine	15%
2.1. Likviidsuskattekindajad	5%
2.2. Stabiilse netorahastamise kindajad	10%
3. Vara kvaliteet	12,5%
3.1. Viivislaenu suhtarv	12,5%
4. Ärimudel ja juhtimine	15%
4.1. Koguriskipositsioon/koguvara	5%
4.2. Varade tootlus	10%
5. Võimalik kahju hoiuste tagamise skeemile	12,5%
5.1. Tagatud hoiused / koormamata vara	12,5%
Summa	75%

44. Käesolevates suunistes riskikategooriate ja riski põhinäitajate jaoks määratud minimaalsete osakaalude summa on 75% summaarsetest osakaaludest. Hoiuste tagamise skeem peaks jaotama ülejäänud 25% punktis 29 loetletud riskikategooriate vahel.
45. Hoiuste tagamise skeem peaks jagama paindliku 25% osakaaludest täiendavate riskinäitajate vahel ja/või suurendama riski põhinäitajate minimaalseid osakaale. Ühegi näitaja osakaal ei tohiks ületada 25%.
46. Kui põhinäitajat ei kasutata, peaks hoiuste tagamise skeem määrama sama riskikategooria ülejäänud põhinäitajale sama riskikategooria täieliku minimaalse osakaalu.
47. Kui kategoorias on ainult üks põhinäitaja, mida ei kasutata, peaks hoiuste tagamise skeem asendama selle asendusnäitajaga, millel on sama minimaalne osakaal kui põhinäitajal.
48. Hoiuste tagamise skeem peaks määrama igale riskinäitajale ühe kaalu ja kasutama sama kaalu kõigi liikmesasutuste suhtes.

(iii) Individuaalsed riskinäitajad (individuaalsed riskiskoorid)

49. Iga riskinäitaja väärtuse jaoks peaks hoiuste tagamise skeem määrama individuaalse riskiskoori vahemikus 0...100, kus 0 tähendab väikseimat ja 100 suurimat riski. Iga individuaalse riskiskoori arvutamisel võib hoiuste tagamise skeem kohaldada kas rühma- või liigskaalameetodit.

50. Hoiuste tagamise skeem peaks kohaldama künniste kalibreerimisel eksperdiarvamust, kuid peaks igal juhul järgima järgmisi miinimumkünniseid:
- Finantsvõimenduse määr, esimese taseme põhiomavahendite suhtarv, likviidsuskattekindaja ja stabiilse netorahastamise kindaja: kui liikmesasutuse näitaja väärtus on väiksem kui määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 ning artiklite 412 ja 413 kohaselt kohaldatav minimaalne regulatiivne nõue, peaks vastav individuaalne riskiskoor olema 100.
 - Kapitalikattekindaja: kui liikmesasutuse näitaja väärtus on alla 100%, peaks vastav individuaalne riskiskoor olema 100.
 - Koguriskipositsiooni/koguvara suhtarv ja tagatud hoiuste / koormamata vara suhtarv: kui liikmesasutuse näitaja väärtus üle 100%, peaks vastav individuaalne riskiskoor olema 100.

Individuaalse riskiskoori rühmameetod

51. Rühmameetodi kasutamisel määratleb hoiuste tagamise skeem konkreetse riskinäitaja jaoks kindla arvu riskiklasse (rühmad), miinimum on kaks rühma. Hoiuste tagamise skeem peaks määratlema rühmade arvu nii, et see kajastaks liikmesasutuste tekitatava riski tasemeid (näiteks suur, keskmine, väike risk), mida on hinnatud konkreetse riskinäitaja alusel.
52. Iga riskinäitaja j rühma jaoks peaks hoiuste tagamise skeem määrama riskinäitaja väärtuse A üla- ja alampiiri nii, et sarnase riskitasemega liikmesasutused rühmitatakse samasse rühma. Hoiuste tagamise skeem peaks määrama rühmade piirid suhtelisel või absoluutsel alusel, kusjuures:
- Suhtelise aluse kasutamisel peaks hoiuste tagamise skeem jaotama liikmesasutused rühmade vahel võrdselt. Hoiuste tagamise skeem määrab rühmade piirid pärast samasse rühma kuuluvate liikmesasutuste riskinäitaja väärtuste A määramist.
 - Absoluutset alust kasutades peaks hoiuste tagamise skeem määrama rühmade piirid nii, et kõik nendes piirides olevad riskinäitaja väärtused A esindaksid sarnast riskitaset ja kõik sarnase riskitasemega liikmesasutused satuksid samasse rühma.
53. Hoiuste tagamise skeem peaks kehtestama rühmade arvu ja piirid viisil, mis tagab liikmesasutuste piisava ja sisuka eristamise. Hoiuste tagamise skeem peaks vältima rühmade arvu ja piiride sellist kalibreerimist, mis liigitaks kõik liikmesasutused samasse rühma, kuigi asutustes on konkreetse riskinäitajaga mõõdetud valdkonnas olulised erinevused.
54. Hoiuste tagamise skeem ei tohiks kehtestada kõrgeima rühma ülapiiri ega madalaima rühma alampiiri.
55. Hoiuste tagamise skeem peaks määrama igale riskinäitaja rühmale vastava individuaalse riskiskoori. Hoiuste tagamise skeem peaks määrama individuaalse riskiskoori 100 suurima

riskiga rühmale ning individuaalse riskiskoori 0 väikseima riskiga rühmale. Hoiuste tagamise skeem võib sellest reeglist kõrvale kalduda riskinäitajate puhul, millel võib olla ainult kaks võimalikku väärtust, millest üks esindab keskmist riskitaset. Kui hoiuste tagamise skeem otsustab seda võimalust kasutada, peaks ta määrama keskmist riskitaset esindavale rühmale individuaalse riskiskoori 50 ja teisele rühmale individuaalse riskiskoori kas 100 või 0.

Individuaalse riskiskoori liugskaalameetod

56. Selle meetodi kasutamisel peaks hoiuste tagamise skeem iga krediidasutuse I ja iga riskinäitaja j kohta arvutama individuaalse riskiskoori riskinäitaja väärtuse A alusel. Hoiuste tagamise skeem peaks määratlema iga näitaja jaoks ülapiiri a_j ja alampiiri b_j . Kui näitaja väärtus on määratletud piirides, peaks hoiuste tagamise skeem määrama individuaalse riskiskoori väärtuse vahemikus 0...100 vastavalt järgmisele kahele valemile:

- a. Kui suurem näitaja väärtus näitab suuremat riski ja näitaja ületab ülapiiri a_j , peaks hoiuste tagamise skeem fikseerima individuaalse riskiskoori väärtuseks 100. Sarnaselt peaks hoiuste tagamise skeem siis, kui näitaja väärtus on alla alampiiri b_j , fikseerima individuaalse riskiskoori väärtuseks 0. Vastav valem on:

$$IRS_{ij} = \begin{cases} 100 & \text{kui } A_{ij} > a_j \\ 0 & \text{kui } A_{ij} < b_j \\ \frac{A_{ij} - b_j}{a_j - b_j} \cdot 100, & \text{kui } b_j \leq A_{ij} \leq a_j \end{cases}$$

kus j = näitaja j, vahemikus 1...m.

- b. Analoogselt, kui väiksem näitaja viitab suuremale riskile ja näitaja on alla alampiiri b_j , peaks hoiuste tagamise skeem fikseerima individuaalse riskiskoori väärtuseks 100. Samamoodi, kui näitaja väärtus on üle ülapiiri a_j , peaks hoiuste tagamise skeem fikseerima individuaalse riskiskoori väärtuseks 0. Vastav valem on:

$$IRS_{ij} = \begin{cases} 0 & \text{kui } A_{ij} > a_j \\ 100 & \text{kui } A_{ij} < b_j \\ \frac{a_j - A_{ij}}{a_j - b_j} \cdot 100, & \text{kui } b_j \leq A_{ij} \leq a_j \end{cases}$$

57. Iga riskinäitaja jaoks peaks hoiuste tagamise skeem kalibreerima ülapiiri a_j ja alampiiri b_j' , et tagada liikmesasutuste piisav ja sisukas eristamine. Hoiuste tagamise skeem peaks vältima üla- ja alampiiri sellist kalibreerimist, mis liigitaks kõik liikmesasutused alati üle ülapiiri või alla alampiiri, kuigi asutustes on konkreetse riskinäitajaga mõõdetud valdkonnas olulised erinevused.

(iv) Individuaalsete riskiskooride liitmine summaarseks riskiskooriks

58. Krediidiasutuse i riskinäitaja j iga individuaalne riskiskoor tuleks korrutada spetsiifilisele riskinäitajale j määratud riskinäitaja kaaluga (IW). Kaalutud individuaalsed riskiskoorid (IRS) tuleks seejärel liita summaarseks riskiskooriks (ARS) järgmise valemiga:

$$ARS_i = \sum_{j=1}^m IW_j \cdot IRS_{ij}$$

kus

$$\sum_{j=1}^m IW_j = 100\%$$

(v) Summaarse riskikaalu arvutamine summaarse riskiskoori alusel

59. Hoiuste tagamise skeem peaksid määrama igale summaarsele riskiskoorile vastava summaarse riskikaalu, määraes summaarsele riskikaalule künnised ning rakendades kas rühma- või liugskaalameetodit, olenemata riskinäitajate individuaalsete riskiskooride määramise meetodist.

60. Hoiuste tagamise skeem peaks määrama summaarsetele riskiskooridele summaarsed riskikaalud nii, et liikmesasutustele saaks määrata kõige väiksema ja kõige suurema summaarse riskikaalu ning riskiklasse saaks täita. Hoiuste tagamise skeem peaks eelkõige vältima mudeli sellist kalibreerimist, mis liigitaks peaaegu kõik liikmesasutused oluliselt erinevatest riskiprofiilidest olenemata ainult ühte riskiklassi (näiteks keskmise riskiprofiiliga krediidiasutuste riskiklassi) ning seega määrataks neile sama summaarne riskikaal. Samas ei tähenda see, et hoiuste tagamise skeem peaks igal aastal kasutama täielikku vahemikku ja määrama liikmesasutustele summaarse riskikaalu vahemiku väikseima ja suurima künnise.

Summaarse riskikaalu künnised

61. Hoiuste tagamise skeem peaks määrama summaarse riskikaalu ülemise künnise α ning alumise künnise β , et kajastada liikmesasutuste riskide erinevusi.

62. Hoiuste tagamise skeem peaks määrama summaarse riskikaalu ülemiseks künniseks α 150%...200%.

63. Hoiuste tagamise skeem peaks määrama summaarse riskikaalu alumiseks künniseks β 50%...75%.

64. Hoiuste tagamise skeem võib kehtestada laiema vahemiku põhjendusega, et vahemik 50%...200% ei kajasta piisavalt liikmesasutuste ärimudelite ja riskiprofiilide erinevusi ning tekitaks moraaliriski, rühmitades tehiskult väga erinevate riskiprofiilidega liikmesasutused.

Summaarse riskikaalu rühmameetod

65. Kui hoiuste tagamise skeem kohaldab rühmameetodit, peaks ta määrama summaarse riskiskoori vahemikud nii, et need vastaksid konkreetsele riskiklassile (rühmale), ja määrama igale rühmale summaarse riskikaalu (ARW) järgmise valemiga:

$$ARW_i = \beta \cdot \left(\frac{\alpha}{\beta}\right)^{\left(\frac{rühm_p - 1}{P - 1}\right)}$$

kus

P = summaarsete riskikaalude rühmade koguarv;

p = rühma number, alates 1 (madalaim võimalik riskirühm) ja kuni P (kõrgeim võimalik riskirühm);

β = summaarne riskikaal(1), st soovitud summaarse riskikaalu väärtus, mis vastab rühmale 1 (alampiir), ja

α = summaarne riskikaal(N), st soovitud summaarse riskikaalu väärtus, mis vastab rühmale P (ülampiir).

66. Hoiuste tagamise skeem peaks määrama rühmade arvu P proportsionaalselt liikmesasutuste arvu ja mitmekesisusega. Hoiuste tagamise skeem peaks siiski kehtestama vähemalt neli rühma P. Hoiuste tagamise skeem peaks kehtestama vähemalt ühe riskirühma keskmise riskiga liikmesasutustele, vähemalt ühe väikse riskiga liikmetele ja vähemalt kaks suure riskiga krediidasutustele.

Summaarse riskikaalu liugskaalameetod

67. Kui hoiuste tagamise skeem kasutab liugskaalameetodit, peaks ta määrama igale summaarsele riskiskoorile (ARS) vastava summaarse riskikaalu (ARW.) järgmise valemiga:

$$ARW_i = \beta \cdot \left(\frac{\alpha}{\beta}\right)^{\left(\frac{ARS_i}{100}\right)}$$

kus

krediidasutuse I summaarne riskiskoor võib olla vahemikus 0...100;

β = summaarne riskikaal(0), st soovitud summaarse riskikaalu väärtus, mis vastab summaarse riskiskoori väärtusele 0 (alampiir), ja

α = summaarne riskikaal(100), st soovitud summaarse riskikaalu väärtus, mis vastab summaarse riskiskoori väärtusele 100 (ülampiir).

68. Selle meetodiga kasvab summaarse riskiskooriga seotud summaarne riskikaal eksponentsiaalselt ning ülapiir on α ja alampiir β . Kui konkreetse krediidasutuse summaarne riskiskoor on 100 (suurima riskiga skoor), on vastav riskikaal α (suurim riskikaal). Samuti kui summaarne riskiskoor on 0, on vastav riskikaal β (väikseim riskikaal).
69. Kui hoiuste tagamise skeemi liikmesasutuste summaarsete riskiskooride jaotus hõlmab ainult võimalike summaarsete riskiskooride vahemiku osa, mitte kogu vahemikku 0...100, võib hoiuste tagamise skeem seda olukorda kajastada, otsustades kohaldada künnist γ , kui summaarne riskiskoor on üle 0, ja künnist δ , kui summaarne riskiskoor on alla 100. Sellisel juhul tuleks summaarsele riskiskoorile, mis on väiksem kui γ või sellega võrdne, määrata summaarne riskikaal β , ja summaarsele riskiskoorile, mis on suurem kui δ või sellega võrdne, summaarne riskikaal α . Vastav täiustatud valem on:

$$ARW_i = \beta \cdot \left(\frac{\alpha}{\beta}\right)^{\left(\frac{ARS_i - \gamma}{\delta - \gamma}\right)}$$

kus

$$0 < \gamma < \delta < 100;$$

γ on summaarse riskiskoori alumine künnis, mis tähendab summaarse riskikaalu β väikseimat väärtust, ja

δ on summaarse riskiskoori tegelik ülemine künnis, mis tähendab summaarse riskikaalu α suurimat väärtust.

70. Hoiuste tagamise skeem peaks kehtestama künnised γ ja δ nii, et ühegi liikmesasutuse summaarne riskiskoor ei oleks kalibreerimise ajal üle δ ega alla γ .

4.6. Arvutusvalemi valikulised muudatused

71. Hoiuste tagamise skeem võib muuta käesolevate suuniste peatükis 4.1 esitatud arvutusvalemit, nagu on kirjeldatud allpool.

(i) Minimaalne osamakse

72. Hoiuste tagamise skeem võib nõuda, et liikmesasutused maksaksid minimaalse osamakse (MC), olenemata nende tagatud hoiuste summast, kasutades individuaalsete osamaksete arvutamiseks üht järgmistest muudetud arvutusvalemistest:

- a. Kui hoiuste tagamise skeem nõuab, et liikmesasutused maksaksid osa oma perioodiliste osamaksete kogusummast lisaks riskipõhisele osamaksele minimaalse osamaksena:

$$C_i = MC + (CR_{MC1} \cdot ARW_i \cdot CD_i \cdot \mu)$$

kus

MC = minimaalne osamakse, kõigi liikmesasutuste jaoks sama, ja

$$CR_{MC1} = \frac{\text{perioodiline sihttase} - n \cdot MC}{\sum_{i=1}^n CD_i}$$

- b. Kui hoiuste tagamise skeem nõuab liikmesasutustelt riskipõhise osamakse või minimaalse osamakse tasumist, olenevalt sellest, kumb on suurem:

$$C_i = \text{Max} \{MC ; (CR_{MC2} \cdot ARW_i \cdot CD_i \cdot \mu^*)\}$$

kus

MC = minimaalne osamakse, kõigi liikmesasutuste jaoks sama;

x = nende krediidasutuste arv, kes peaksid tasuma ainult minimaalse osamakse;

x määramise meetodit kirjeldatakse 1. lisas;

$$CR_{MC2} = \frac{\text{perioodiline sihttase} - x \cdot MC}{\sum_{i=x+1}^n CD_i}$$

ning

$$\mu^* = \frac{\sum_{i=x+1}^n CD_i}{\sum_{i=x+1}^n (ARW_i \cdot CD_i)}$$

73. Minimaalse osamakse määramisel peaks hoiuste tagamise skeem nõuetekohaselt arvestama fikseeritud osamaksete määramisega olemuslikult seotud moraaliriski ning pangandusteenuste turule pääsu tõkete tekitamise riski.

(ii) Maksejõuetuse vältimiseks hoiuste tagamise skeemi vahendite kasutamine

74. Kui liikmesriik lubab hoiuste tagamise skeemil, sealhulgas ametlikult hoiuste tagamise skeemina tunnustatud krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemil kasutada likviidseid käibevahendeid krediidasutuse maksejõuetuse vältimiseks alternatiivsete meetmete võtmise otstarbel, võib see hoiuste tagamise skeem lisada oma riskipõhisesse arvutusse täiendava teguri, lähtuvalt krediidasutuse koguriskipositsioonist. Sellisel juhul peaks hoiuste tagamise skeem kasutama järgmist muudetud arvutusvalemit:

$$C_i = CR \cdot ARW_i \cdot (CD_i + TREA_i) \cdot \mu^{**}$$

kus

TREA_i = krediidasutuse i koguriskipositsiooni summa, ja

$$\mu^{**} = \frac{\sum_{i=1}^n (CD_i)}{\sum_{i=1}^n (ARW_i \cdot (CD_i + TREA_i))}$$

75. Enne kui hoiuste tagamise skeem võib rakendada täiendavat tegurit, peaks pädev asutus koostöös määratud asutusega arvutusmeetodi heakskiitmisel hindama, kas selle kehtestamine

on proportsionaalne riskiga, et hoiuste tagamise skeem peab sekkuma, et vältida krediidasutuste maksejõuetust väljaspool tagatud hoiuste kaitset.

(iii) Aktsiapõhiste osamaksete meetod

76. Kui pädev asutus lubab koostöös määratud asutusega hoiuste tagamise skeemil kohaldada voopõhise osamaksete meetodi asemel aktsiapõhiste osamaksete meetodit, peaks hoiuste tagamise skeem punktis 14 kirjeldatud valemi asemel kasutama järgmist valemit:

$$C_i = CR_{aktsiapõhine} \cdot \text{summaarne riskikaal } (ARW)_i \cdot CD_i \cdot \mu - \sum \text{varasemate perioodide } C_i \text{ netoväärtus}$$

kus

$CR_{aktsiapõhine}$ = aktsiapõhine osamaksete määr (mis on konkreetsel perioodil kõigi liikmesasutuste jaoks sama)

$\sum \text{varasemate perioodide } C_i \text{ netoväärtus}$ = liikmesasutuse i eelmiste perioodide osamaksete summa pärast mis tahes kohanduste mahaarvamist.

77. $CR_{aktsiapõhine}$ arvutamiseks peaks hoiuste tagamise skeem kohaldama punkti 15, kuid muutma punkti 16 järgmiselt, kusjuures nimetaja peab olema vähemalt 1:

$$(\text{minimaalne}) \text{ perioodiline sihttase} =$$

$$(\text{minimaalne}) \text{ aktsiapõhine sihttase praegusel perioodil} =$$

$$\frac{\text{minimaalne sihttase} - \text{kvalifitseeritud likviidsed käibevahendid (QAFM) järelejäänud perioodide arv kuni minimaalse sihttaseme saavutamiseni}}{\text{kooskõlas hoiuste tagamise skeemi direktiivi artikli 10 lõikega 2}} + QAFM$$

78. Hoiuste tagamise skeemi kõigi n liikmepankade eelmiste perioodide netomaksete summa peaks võrduma hoiuste tagamise skeemi kvalifitseeritud likviidsete käibevahenditega:

$$\sum_{i=1}^n \sum \text{kõigi varasemate perioodide } C_i \text{ netoväärtus} = QAFM$$

79. Hoiuste tagamise skeem peaks leidma liikmesasutuse i varasemate osamaksete summa kas kõigi varasemate perioodide või piisava perioodi kohta, mille kohta hoiuste tagamise skeem suudab leida kõigi liikmesasutuste varasemad osamaksed, või asjakohase asendusnäitaja alusel, mis kajastab liikmesasutuse i varasemaid osamakseid. Iga liikmesasutuse i jaoks peaks hoiuste tagamise skeem kajastama seda summat korrigeerimiste varasemate netoosamaksetena, mis tulenevad näiteks hoiuste tagamise skeemi sekkumisest või sissenõudmisest, et tagada punkti 78 järgimine.

80. Pädev asutus võib koostöös määratud asutusega nõuda, et hoiuste tagamise skeem asendaks punkti 76 valemis ARW_i ja CD_i mõne perioodi ARW_i (kaalutud) keskmisega ja CD_i (kaalutud) keskmisega. Sellisel juhul peaks hoiuste tagamise skeem valima, mitme perioodi keskmist kasutada, et vältida liikmesasutuste osamaksete suuri kõikumisi. See nõue ei vabasta hoiuste tagamise skeemi kohustusest saavutada oma minimaalne sihttase hoiuste tagamise skeemi direktiivi artikli 10 lõike 2 esimeses ja kolmandas lõigus sätestatud tähtaegade jooksul.

4.7. Arvutusmeetodi kalibreerimine ja korrapärase läbivaatamine

81. Hoiuste tagamise skeem peaks arvutusmeetodi valimisel arvestama riikliku pangandussektori omadusi ning liikmesasutuste heterogeensust. Arvutusmeetodi kalibreerimine hõlmab järgmist:

- a. riskinäitajate valimine;
- b. riskinäitajate kaalumise;
- c. individuaalse riskiskoori üla- ja alampiir;
- d. individuaalse riskiskoori arvutusmeetod;
- e. summaarse riskikaalu künnised;
- f. summaarse riskikaalu arvutusmeetod;
- g. arvutusvalemis valikuliste muudatuste kasutamine.

82. Hoiuste tagamise skeem peaks kajastama iga liikmesasutuse osamakse ja seega arvutusmeetodi kalibreerimisel liikme osalemisest tulenevat hoiuste tagamise skeemile tekkinud suuremat kohustust, mis on seotud järgmisega:

- a. hoiuste tagamise skeemi sekkumise tõenäosus;
- b. hoiuste tagamise skeemi sekkumisest põhjustatud võimalik netokahju pärast maksejõuetu krediidasutuse pankrotivaradest sisse nõutud mis tahes summasid.

83. Hoiuste tagamise skeem peaks ühtlustama arvutusmeetodist tulenevad stiimulid usaldatavusnõuetega.

84. Hoiuste tagamise skeem peaks arvestama riikide raamatupidamis- ja aruandlustavasid.

85. Hoiuste tagamise skeem peaks kalibreerima kõik arvutusmeetodi elemendid, et need oleksid kooskõlas asjakohaste varasemate andmetega. Sel otstarbel peaksid varasemad andmed sisaldama järgmist: i) krediidasutuste või investeerimisühingute maksejõuetuse, hoiuste tagamise skeemi sekkumiste, kriisilahendusmeetmete või teiste avaliku sektori asutuste poolt

maksejõuetuse vältimiseks võetud meetmete andmed ning ii) hoiuste tagamise skeemi sellistest sündmustest tuleneva netokahju või finantsseisundi taastamise määrade andmed.

86. Pädev asutus peaks koostöös määratud asutusega korrapäraselt – hiljemalt iga 5 aasta järel ja enne käesolevate suuniste korrapärasest läbivaatamist 5 aasta järel – võrdlema arvutusmeetodi kohaldamisel saadud tulemusi riskihindamise asjakohase võrdlusalusega, näiteks SREPi raames tehtud riskihindamisega. Võrdlus tuleks teha terviklikult. Pädevad asutused peaksid koostöös määratud asutustega teatama EBA-le võrdluse koondtulemused ning täheldatud erinevused.
87. Hoiuste tagamise skeem peaks läbi vaatama ja vajaduse korral kohandama kõiki arvutusmeetodi elemente – hiljemalt iga 5 aasta järel ja enne käesolevate suuniste korrapärasest läbivaatamist 5 aasta järel –, et tagada, et arvutusmeetodi toimivus oleks riski suhtes piisavalt tundlik ja võimaldaks liikmesasutuste piisava eristamise riski alusel. Andmearuandluse muudatused ning regulatiivsed või institutsioonilised muudatused peaksid samuti käivitama mudeli toimimise kontrolli.

4.8. Osamaksete ajakohastamine või korrigeerimine

88. Kui hoiuste tagamise skeem peab korrigeerima liikmesasutuste juba tehtud perioodilisi osamakseid, näiteks mõne liikmesasutuse näitajate ajakohastamise tõttu, et parandada raamatupidamisvigu, peaks hoiuste tagamise skeemil olema võimalik kohandus tasaarvestada järgmise tasumisele kuuluva perioodilise osamaksega, selle asemel et hüvitada ja uuesti koguda varasemaid osamakseid.

4.9. Andmete kogumine

89. Hoiuste tagamise skeemil peaksid olema asjakohased süsteemid, et koguda kogu vajalik teave iga liikmesasutuse osamaksete arvutamiseks. Kui hoiuste tagamise skeem ei kogu teavet otse liikmesasutustelt, vaid tugineb pädeva asutuse esitatud teabele, peaksid kasutusel olema kas õigussätted või ametlikud korraldused, et osamaksete haldamiseks vajalik teave koguda ja edastada õigel ajal.
90. Hoiuste tagamise skeem peaks osamaksete arvutamiseks kasutama talle juba kättesaadavaid andmeid või andmeid, mida pädevad asutused on nõudnud liikmesasutustelt nende aruandluskohustuste raames. Hoiuste tagamise skeem peaks leidma tasakaalu osamaksete arvutamiseks vajaliku teabe küsimise ja liikmesasutustele liiga koormavate teabenõuete esitamise vahel.
91. Hoiuste tagamise skeem peaksid nõudma andmeid, mida korrapäraselt ei edastata, ainult siis, kui neid andmeid on vaja, et hinnata riski, mida liikmesasutused põhjustavad hoiuste tagamise skeemile.

4.10. Läbipaistvus ja andmete konfidentsiaalsus

92. Hoiuste tagamise skeem peaks avalikustama vähemalt arvutusmeetodi ja arvutusvalemi parameetrite kirjelduse, sealhulgas riskinäitajad, kuid mitte tingimata nende osakaalud.
93. Hoiuste tagamise skeem peaks teatama konkreetse liikmesasutuse riskiklassifikatsiooni tulemused ja komponendid ainult sellele liikmesasutusele, mitte need avalikustama.
94. Hoiuste tagamise skeem peaks hoidma konfidentsiaalsena osamaksete arvutamiseks kasutatud teabe, mida muidu ei avalikustataks.

4.11. Arvutusmeetodi heakskiitmine

95. Hoiuste tagamise skeem peaks taotlema pädeva ja määratud asutuse heakskiitu enne arvutusmeetodi esialgset rakendamist. Hoiuste tagamise skeem peaks taotlema pädeva asutuse ja määratud asutuse heakskiidu pikendamist sagedusega, mida pädev asutus peab koostöös määratud asutusega asjakohaseks, ja igal juhul enne juba heaks kiidetud arvutusmeetodis oluliste muudatuste tegemist. Hoiuste tagamise skeem peaks teavitama pädevat asutust ja määratud asutust igal aastal arvutusmeetodi mitteolulistest muudatustest.

1. lisa. Meetod, kuidas leida x minimaalsete osamaksete arvutamisel

1. Järgmine meetod kirjeldab, kuidas leida x, et arvutada minimaalse osamakse määr vastavalt punktile 72b.
2. Esiteks peaks hoiuste tagamise skeem järjestama kõik liikmesasutused kasvavas järjestuses vastavalt nende summaarse riskikaalu (ARW) ja tagatud hoiuste (CD) korrutisele $ARW_i \cdot CD_i$. Nende järjestust kirjeldab indeks r. $ARW_i \cdot CD_i$ väikseima väärtusega liikmesasutusel on järjekoht r=1 ja $ARW_i \cdot CD_i$ suurima väärtusega liikmesasutusel järjekoht r=n.

3. Teiseks peaks hoiuste tagamise skeem arvutama iga liikmesasutuse jaoks eraldi esialgse osamakse $esialgneC_r$ vastavalt järgmisele valemile:

$$esialgneC_r = \frac{\text{perioodiline sihttase} - (r - 1) \cdot MC}{\sum_{i=r}^n ARW_i \cdot CD_i} \cdot ARW_r \cdot CD_r$$

4. Kolmandaks peaks hoiuste tagamise skeem võrdlema iga liikmesasutuse $esialgneC_r$ väärtust minimaalse osamaksega MC. Seejärel tuleks loendada nende krediidasutuste arv x, kes peaksid maksma ainult minimaalse osamakse MC, st kelle $esialgneC_r \leq MC$.
5. Neljandaks peaks hoiuste tagamise skeem kasutama punkti 72b valemities minimaalset osamakset maksvate krediidasutuste tuvastatud arvu x.